

**“मीठे बच्चे— तिम्नो नम्बरवन दुस्मन रावण हो, जसमाथि ज्ञान र योगबलद्वारा जित प्राप्त गर्नु छ,
तमोप्रधानबाट सतोप्रधान अवश्य बन्नु छ।”**

प्रश्नः— सूक्ष्म भन्दा सूक्ष्म र गहन कुरा कुन चाहिँ हो, जुन तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ?

उत्तरः— सबैभन्दा सूक्ष्म कुरा हो— यो बेहदको ड्रामा जुन सेकेन्ड बाई सेकेन्ड शूट हुँदै जान्छ। फेरि ५ हजार वर्ष पछि त्यही दोहोरिन्छ। जे जस्तो हुन्छ, कल्प पहिले पनि भएको थियो। ड्रामा अनुसार हुन्छ, यसमा अलमलिने कुरा नै छैन। जे जस्तो हुन्छ— नयाँ केही पनि होइन। सेकेन्ड बाई सेकेन्ड ड्रामाको चक्र घुमिरहन्छ। पुरानो मेटिँदै जान्छ, नयाँ भरिँदै जान्छ। हामीले पार्ट खेल्दै जान्छौं त्यही फेरि शूट हुँदै जान्छ। यस्तो गहन कुरा अरू कसैले बुझ्न सक्दैनन्।

गीतः— ओम् नमो शिवाए...

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले गीत सुन्यौ— एउटै सहारा छ दुःखबाट छुट्ने। गायन छ नि— सबैका दुःख हर्ता, सुख कर्ता एउटै भगवान् हुनुहुन्छ। त्यसैले अवश्य एकले नै आएर सबैको दुःख हर्नु भएको थियो र बच्चाहरूलाई सुख-शान्तिको वर्सा दिनु भएको थियो। त्यसैले गायन छ। तर कल्पलाई धेरै लम्बा-चौडा बताउनाले मनुष्यले केही पनि बुझ्न सक्दैनन्। तिमीलाई थाहा छ— बाबाले सुखधामको वर्सा दिनुहुन्छ र रावणले दुःखधामको वर्सा दिन्छ। सत्ययुगमा छ सुख, कलियुगमा छ दुःख। यो कसैको बुद्धिमा छैन— दुःख-हर्ता, सुख-कर्ता को हो? फेरि सोच्दछन् पनि, अवश्य परमपिता परमात्मा नै हुनुहुन्छ। विश्व सत्ययुग थियो। लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। यो हुँदा-हुँदै पनि फेरि शास्त्रहरूमा सुनेका छन्—त्यहाँ यी कंस जरासन्धी, रावण आदि थिए, त्यसैले एउटै कुरामा अडिँदैनन्। तिमीलाई थाहा छ— यो सबै खेल हो। तिम्नो बुद्धिमा छ— हाम्रो दुस्मन सबै भन्दा पहिला रावण बन्छ। पहिला तिमीले राज्य गथ्यौं फेरि वाममार्गमा गएर राजाई गुमायौ। यो कुरालाई तिमी ब्राह्मण बच्चाहरूले नै जान्दछौ। तिम्नो अरू कुनै दुस्मन प्रति ध्यान छैन। तिमीले जसलाई दुस्मन सम्झन्छौ— त्यो कसैको बुद्धिमा छैन, तिमीले यस रावण दुस्मनमाथि विजय प्राप्त गर्नु छ। यही अहिलेको नम्बरवन दुस्मन हो। शिवबाबाले जन्म पनि यहाँ नै लिनुहुन्छ। यो हो पनि परमपिता परमात्माको जन्मभूमि। शिवजयन्ती पनि मनाउँछन्। तर शिवले आएर के गर्नु भयो? यो कसैलाई थाहा छैन। तिमीलाई थाहा छ— यो सबै भन्दा उच्च खण्ड थियो। सबै भन्दा धनवान १०० प्रतिशन स्वस्थ, सम्पन्न र सुखी थिए। अरू कुनै धर्म यति स्वस्थ हुन सक्दैनन्।

हेर, बाबा कसलाई बसेर सुनाउनुहुन्छ? अबलाहरू, बुढा-बुढी र साधारणलाई। ती धनवानहरू त आफ्नै धनको नै खुशीमा छन्। तिमी हौ सबै भन्दा गरिब। नत्र यस्तो सर्वोच्च पढाइ उच्च मनुष्यहरूले मात्र पढ्नु पर्ने थियो। तर पढ्छन् गरिब साधारणले। तिमीले कुनै पनि शास्त्र आदि पढेका छैनौ भने धेरै राम्रो। बाबा भन्नुहुन्छ— जे जति सुनेका छौ अथवा पढेका छौ त्यो सबै भूल। मैले नयाँ कुरा सुनाउछु। सबै भन्दा नम्बरवन दुस्मन पनि रावण हो। जसमाथि तिमी बच्चाहरूले ज्ञान र योगबलले जित प्राप्त गर्छौ। वास्तवमा ५ हजार वर्ष पहिला पनि बाबाले राजयोग सिकाउनु भएको थियो, जसद्वारा राजाई प्राप्त गरेका थियौ। अहिले फेरि माया माथि जित प्राप्त गर्नको लागि बाबाले राजयोग सिकाइरहनु भएको छ, यसलाई ज्ञान र

योगबल भनिन्छ। आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। भगवान् त हुनुहुन्छ नै निराकार। उहाँलाई राजयोग सिकाउन अवश्य आउनु पर्छ। ब्रह्मा पनि वृद्ध हुनुहुन्छ। धेरै जन्मको अन्त्यको जन्ममा हुनुहुन्छ। यहाँ गीता आदि सुनाउने त धेरै छन्। तर यो तिमीलाई कसैले भन्दैन— विकार रूपी रावणमाथि तिमीले जित प्राप्त गर्नु छ, म एकलाई याद गर। यो पनि कसैले भन्न सक्दैन। यो त बाबा नै आएर आत्माहरूलाई भन्नुहुन्छ— आत्म-अभिमानि बन। जति बन्छौ त्यति बाबालाई याद गर्न सक्छौ। त्यति तमोप्रधानदेखि सतोप्रधान बन्छौ। तिमीलाई थाहा छ हामी सतोप्रधान देवी-देवता थियौं। अहिले हामी असुर बनेका छौं। ८४ जन्म पूरा भएको छ। अब यो हो अन्तिम जन्म।

तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ बाबाले हामीलाई सम्झाइरहनु भएको छ। उहाँ नै ज्ञानका सागर, पवित्रताका सागर हुनुहुन्छ। यतिबेला तिमीलाई पनि आफू समान बनाउनुहुन्छ। सत्ययुगमा यो ज्ञान प्रायः लोप हुन्छ। यस्तो पनि सम्झिँदैनौ— यो राज्य हामीलाई परमपिता परमात्माले दिनु भएको हो। अज्ञानकालमा पनि मनुष्यले भन्छन्, सबै थोक ईश्वरले दिनु भएको हो। त्यहाँ यस्तो पनि सम्झिँदैनन्। प्रारब्ध भोग्न लाग्छन्। ईश्वरको नाम याद रह्यो भने त यो पनि याद गर्छन्— बाबा हजुरले त धेरै राम्रो बादशाही दिनु भएको छ। तर कहिले दिनुभयो, के भयो केही पनि बताउन सक्दैनन्। त्यहाँ धन पनि धेरै हुन्छ। हवाई जहाज आदि त हुन्छन् नै— सम्पूर्ण सुरक्षित।

अब तिमी बच्चाहरू कुन धुनमा छौ? दुनियाँ कुन धुनमा छ? यो पनि तिमीलाई थाहा छ— उनीहरूको छ बाहुबल, तिमी छ योगबल। जसद्वारा दुस्मन माथि तिमीले जित प्राप्त गर्छौ। यो राजयोग बाबा सिवाय कसैले सिकाउन सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ म धेरै जन्मको अन्त्यमा यिनमा नै आएर प्रवेश गर्छु, जसमा कल्प पहिला पनि प्रवेश गरेको थिएँ, यिनको नाम ब्रह्मा राखेको थिएँ। तिमी सबै बच्चाहरूको नाम पनि आएको थियो नि। कति फर्स्टक्लास नाम राखिएको थियो। बाबाले त त्यति नाम पनि याद गर्नुहुन्न। हेर दुनियाँमा कति हल्ला मचाउँदै रहन्छन्। तिमीले यहाँ शान्तिमा बसेर बाबालाई याद गर्नु छ। यहाँ हुनुहुन्छ अति प्यारा माता-पिता, जसले भन्नुहुन्छ प्यारा बच्चाहरू यस काम माथि पहिला जित प्राप्त गर, त्यसैले रक्षाबन्धनको पर्व पनि चल्दै आएको छ। यो पवित्रताको राखी पनि तिमीले बाँध्छौ। सत्ययुग त्रेतामा यो पर्व आदि मनाइँदैन। फेरि भक्तिमार्गमा सुरु हुन्छ। बाबाले यतिबेला प्रतिज्ञा गराउनुहुन्छ— पवित्र दुनियाँको मालिक बन्नु छ भने पवित्र पनि अवश्य बन्नु छ। मलाई याद गर्नु भन्ने यो योग अग्निद्वारा पाप दग्ध हुन्छ। तिमीले तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्नु छ। कोही त फेल पनि हुन्छन्, जसको निशानी पनि रामलाई देखाइएको छ। बाँकी कुनै हिंसा आदिको कुरा होइन। तिमी पनि क्षेत्रिय हौ, मायामाथि जित प्राप्त गर्ने, जित प्राप्त नगर्नेहरू फेल हुन्छन्। १६ कलाको सट्टामा १४ कला बन्छन्। कोही सतोप्रधान, कोही फेरि रजो पनि बन्छन्। त्यस्तै फेरि राजधानीमा पनि नम्बरवार पद हुन्छ, जो ब्रह्माकुमार-कुमारी कहलाउँछन् उनीहरू नै वर्साको हकदार बन्छन्। फेरि यसमा पनि जसले पुरुषार्थ गर्छन् र गराउँछन् उनैले पाउँछन्। धेरैलाई आफू समान बनाउने सेवा गरेका छन्। तिमीले यस अन्तिम जन्ममा नै तमोप्रधानदेखि सतोप्रधान बन्नु छ। यो हो रूहानी भट्टी। त्यो जुन कराचीमा तिमी भट्टी बन्द्यो त्यो अकै कुरा थियो। यो योगको भट्टी अकै छ। यो हो योगबलको भट्टी, जसमा फोहोर सबै निक्लन्छन्। त्यहाँ त तिमी आफ्नो भट्टिमा थियौ, कसैसँग मिल्नु हुँदैन

थियो। यो हो योगको भट्टी, आफ्नो लागि मेहनत गर्नुपर्ने हुन्छ। आत्माले नै जान्दछ, आत्माले नै ज्ञान सुन्छ इन्द्रियद्वारा। आत्माले नै संस्कार लिएर जान्छ। जसरी बाबाले लडाईं गर्नेहरूको उदाहरण दिनुहुन्छ। संस्कार लैजान्छन् नि। अर्को जन्ममा फेरि लडाईंमा नै जान्छन्। त्यसै गरी तिमी बच्चाहरूले पनि संस्कार लिएर जान्छौ। उनीहरू शारीरिक सेनामा जान्छन्। तिमीहरू मध्ये पनि कसैले शरीर छोड्यो भने यस रूहानी सेनामा आउँछन्। कर्मको हिसाब-किताब बीचमा चुक्ता गर्न जान्छन्। यस्ता धेरै हुन्छन्। एक-एकको लागि बाबासँग कहाँ सोधिन्छ र? बाबा भन्नुहुन्छ— यसबाट तिमीलाई के फाइदा? तिमी आफ्नो धन्दामा रहने गर। पाप भस्म गर्ने ख्याल गर। यो भोग आदि जुन लगाउँछन्, यो पनि ड्रामामा छ। जुन सेकेन्ड बाई सेकेन्ड हुन्छ, ड्रामा शूट हुँदैजान्छ। फेरि ५ हजार वर्ष पछि त्यही दोहोरिन्छ। जे जस्तो हुन्छ, कल्प पहिला पनि भएको थियो। ड्रामा अनुसार हुन्छ, यसमा अलमलिने कुरै छैन। जे जस्तो हुन्छ— नथिंग न्यु। सेकेन्ड बाई सेकेन्ड ड्रामाको चक्का घुमिरहन्छ। पुरानो मेटिँदै जान्छ, नयाँ भरिँदै जान्छ। हामीले पार्ट खेल्दै जान्छौं त्यही फेरि शूट हुँदै जान्छ। यी सूक्ष्म कुरा कुनै शास्त्रहरूमा छैनन्। तिमी बच्चाहरूलाई सबै भन्दा पहिला यो निश्चय गर्नु छ— बाबा स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ। वास्तवमा हामीलाई बाबाबाट स्वर्गको वर्सा मिलेको थियो फेरि कसरी गुमायौं, यो सम्झाउनु पर्छ। हार-जित को खेल हो। मायासँग हारे हार हुन्छ। मनुष्यले माया धनलाई सम्झन्छन्। वास्तवमा माया ५ विकारहरूलाई भनिन्छ। कसैसँग धन भयो भने भन्छन्— यिनीसँग माया धेरै छ। यो पनि कसैलाई थाहा छैन। अब कहाँ प्रकृति, कहाँ माया, अलग-अलग अर्थ छ।

पत्रिकामा पनि लेख्न सक्छौ— हाम्रो नम्बरवन दुस्मन यो रावण हो, जसले दुर्गतिमा पुऱ्याएको छ। रावण राज्य सुरु हुनासाथ नै भक्ति सुरु हुन्छ। ब्रह्माको रातमा, भक्तिमार्गमा धक्का नै खानु पर्छ। ब्रह्माको दिन चढ्तीकला, ब्रह्माको रात उत्रिनेकला। अहिले बाबा भन्नुहुन्छ— यस माया रावणमाथि जित प्राप्त गर्नु छ। बाबा श्रीमत दिनुहुन्छ श्रेष्ठ बन्नको लागि। भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! म बाबालाई याद गर। विकर्माजित बन्ने अरू कुनै उपाय छैन। तिमी बच्चाहरूलाई भक्तिमार्गको धक्का देखि छुटाउनुहुन्छ। अब रात पूरा भएर प्रभात हुन्छ। दिन भनेको सुख, रात भनेको दुःख। यो सुख-दुःखको खेल हो। बाबाले यो सबै यथार्थ बताएर तिमीलाई त्रिकालदर्शी बनाउनुहुन्छ। अब जसले जति पुरुषार्थ गर्छ। बीज र वृक्षलाई जान्नु छ। बाबा भन्नुहुन्छ, बच्चाहरू अब समय थोरै छ। गायन पनि गरिन्छ— एक घडी आधा घडी... तिमीले बाबालाई याद गर्न सुरु गर, फेरि चार्ट बढाउँदै जाऊ। हेर्नु छ— मैले श्रीमत अनुसार बाबालाई कति याद गर्छु? बाबा त हुनुहुन्छ नै सिकाउनेवाला। पुरुषार्थ हामीले गर्नु छ। बाबा त हुनुहुन्छ नै पुरुषार्थ गराउनेवाला। बाबाको त प्यार छ नै। बच्चे-बच्चे भनिरहनुहुन्छ। उहाँको त सबै आत्माहरू बच्चा नै ठहरिए। फेरि ब्रह्माकुमार-कुमारी भाइ-बहिनी भए। वर्सा त दादाद्वारा मिल्छ। ईश्वरीय सन्तान फेरि प्रजापिता ब्रह्मामुखद्वारा ब्राह्मण बनेका छौ। फेरि देवता वर्णमा जान्छौ। स्पष्ट छ नि। आत्माले जान्दछ शिवबाबा हाम्रो पिता हुनुहुन्छ। म तारा हुँ त्यसैले मेरो पिता पनि तारा नै हुनुहुन्छ। आत्मा कुनै सानो-ठूलो हुँदैन। बाबा पनि तारा हुनुहुन्छ तर उहाँ परम हुनुहुन्छ, हामी बच्चाहरूले उहाँलाई पिता भन्छौं। यति सानो आत्मामा सारा ज्ञान छ। बाँकी यस्तो होइन, ईश्वरमा कुनै यस्तो शक्ति हुन्छ जुन पर्खाल तोड्नुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आउँछु नै तिमीलाई फेरि राजयोग सिकाउनको लागि। बाबा बच्चाहरूको आज्ञाकारी हुनुहुन्छ। लौकिकमा पनि पिता आफ्ना

बच्चाहरू माथि बलिहार जान्छन् नि, त्यसैले ठूलो को भयो? पिता वा बच्चा? पिताले सबैथोक बच्चालाई दिन्छन् फेरि पनि बच्चा त साना हुन्छन् त्यसैले पिताको मान राख्नुपर्ने हुन्छ। यहाँ पनि तिमी बच्चाहरूमाथि बाबा बलि चढ्नुहुन्छ, वर्सा दिनुहुन्छ त्यसैले बच्चा ठूला भए नि। तर बाबाको फेरि पनि मान राख्नुपर्ने हुन्छ। बाबाको अगाडि पहिला बच्चाले बलि चढ्नु पर्छ तब बाबा २१ पटक बलि चढ्नुहुन्छ। केही न केही दिन्छन्। भक्तिमार्गमा पनि ईश्वर अर्थ केही न केही दिन्छन्। त्यसको बदलामा फेरि बाबाले दिनुहुन्छ। यहाँ त छ नै फेरि बेहदको कुरा। भन्छन् पनि हजुर जब आउनुहुन्छ हजुरमाथि बलिहार जान्छौं। अहिले त्यो समय आएको छ त्यसैले बाबाले यो प्रश्न सोध्नुहुन्छ— तिमी कति बच्चा छन्? फेरि ख्यालमा आउँछ शिवबाबा पनि एउटा बच्चा हुनुहुन्छ। अब बताऊ तिम्रो कल्याण कुन चाहीं बालकले गर्छ? (शिवबाबा) त्यसैले उहाँलाई हकदार बनाउनु पर्छ नि। यस्तो समय आइरहेको छ जुन कोही कसैको क्रियाकर्म गर्नेवाला नै रहँदैन त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ देह सहित सबै थोक त्यागेर, निमित्त भएर श्रीमतमा चल्दै जाऊ। निर्देशन दिँदै राखिन्छ। तिम्रो सेवा गर्नुहुन्छ, तिमीलाई स्वर्गको मालिक बनाउन। म त निष्कामी छु। सर्वका सद्गति दाता एक बाबा नै निष्कामी हुनुहुन्छ नि। उहाँ सदाका पावन हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चाहरू सहयोगी बन। मेरो सहयोगी अर्थात् आफ्नो सहयोगी बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सदा आफ्नो धुनमा रहनु छ। आफ्ना पापहरूलाई भस्म गर्ने ख्याल गर्नु पर्छ। अरू कुरामा जानु छैन। आफ्नो संस्कारको परिवर्तन गर्नको लागि योगको भट्टीमा रहनु छ।
- २) देह सहित सबैथोक त्यागेर पूरा निमित्त भएर श्रीमतमा चल्नु पर्छ। बाबाको पूरा मान राख्नु छ, सहयोगी बन्नु छ।

वरदानः— बिन्दु रूपमा स्थित भएर उड्ती कलामा उड्ने डबल लाइट भव

सदा स्मृतिमा राख— हामी बाबाका नयनका तारा हौं, नयनमा तारा अर्थात् बिन्दु नै समाहित हुन सक्छ। आँखामा हेर्ने विशेषता पनि बिन्दुको हुन्छ। त्यसैले बिन्दु रूपमा रहनु— यही उड्ती कलामा उड्ने साधन हो। बिन्दु बनेर हरेक कर्म गन्यौ भने लाइट रहन्छौ। कुनै पनि बोझ उठाउने आदत नहोस्। मेरोको बदला तिम्रो भन्यौ भने डबल लाइट बन्छौ। स्व उन्नति वा विश्व सेवाको कार्यको पनि बोझ अनुभव हुँदैन।

स्लोगनः— विश्व परिवर्तक उही हो, जसले नकारात्मकलाई सकारात्मकमा परिवर्तन गर्छ।